

τᾶ συμπεράσματι, ἢ τῆ καθόλου αὐτᾶ μεταδώσει (1141).

§ 1155 „Ε'. Ἐκ δυεῖν ἀποφασκυσῶν ἔδεν
„συμπεραίνεται.

Τὸ γὰρ μέσον ἐν ταῖς προκειμέναις ἀφ' ἑκατέρου τῶν ἄκρων ἀποδίδεται. Διὸ ταῦτα ἔτ' ἂν συναφθῆεν ἀλλήλοις παρὰ τῆτο, ἔτ' ἀλλήλων ἀποξευχθῆεν.

§ 1156. „Σ'. Ἐκ δυεῖν καταφασκυσῶν,
„ἀποφατικῶν ἔδεν συμπεραίνεται.

Οὐ γὰρ οἶοντε ἀποξευχθῆναι ἀλλήλων τὲς ὅρες διὰ τὸ τᾶ μέσῳ προσυνῆσθαι.

§ 1157. „Ζ'. Ἀείποτε τὸ συμπέρασμα
„τᾶ χείρονι ἔπεται.

Χείρον δὲ παρὰ μὲν ἀπόφασιν, παρὰ δὲ τὸ ἐν μέρει.

§ 1158. Οὐδέποτε καταφατικὸν εἶναι τὸ συμπέρασμα ἀποδείξειεν ἂν ὁ μέσος ἕρος, ἀφ' ἑκατέρου τῶν ἄκρων ἀποδιδάμενος. Διὸ καταφήσειν ἔχ οἶοντε τὸ συμπέρασμα, θατέρου τῶν προκειμένων ἀποφασκίσεως.

§ 1159. Ἀλλὰ ἢ ἐπὶ μέρος εἶναι τὸ συμπέρασμα, ἐπὶ μερικῇ τῶν προκειμένων θατέρου, δείκνυται ἄδε. Ἦτοι γὰρ ἀμφω καταφασκυσιν, ἢ γὰρ ἢ ἑτέρα (1155)· ἀλλ' εἰ μὲν τὸ Α'. θατέρου μερικευομένης, τρεῖς ὅροι τῆλαχισον ἔσονται ἐπὶ μέρος, τῶν ἐν ταῖς προκειμέναις τεττάρων (1145. 1146), καὶ εἰ

μόνον καθόλου τὸ δέτοι μέσον, ἅπαξ τελευ-
χισον, καθόλου ληφθήσεται (1152) ὥστε
ἄμφω οἱ τῶ συμπεράσματος ὅροι, κατὰ μέ-
ρος κείπονται (1155)· διὸ μερικὸν καὶ αὐτὸ
ἔσαι (1155).

Εἰ δὲ τὸ Β', διὰ τὸ μερικὴν ὑποτίθεσθαι τῶν
προκειμένων θατέρων, δύο μόνον ὅροι καθόλου
ἔσονται, ἐν αὐταῖς, εἴτε τῆς ἐν μέρει καταφασ-
κῆς, ἢ ἀποφασκῆς τῆς καθόλου (1144.
1145), εἴτε ἢ ἀνάπαυιν (1146). ἔθεν τὸ μέσον
ἅπαξ καθόλου κείσεται καὶ ἐν τῶ συμπεράσ-
ματι ἄρα ὁ ἕτερος τῶν ὅρων μόνος καθόλου
ἔσαι, τὸ δέτοι συμπέρασμα ἀποφατικὸν (1158),
καὶ ἐπομένως ἐν μέρει (1144).

§ 1160. „Η'. Ἐκ δυῶν ἐπὶ μέρεσιν τῶν προ-
κειμένων ἔθεν συμπεραίνεται.

§ 1161. Ἐὰν ἄμφω καταφατικῶν ὡσιν,
ἅπαντες οἱ ὅροι ἔσονται μερικοί (1145). τότε
μέσον ἔδ' ἅπαξ καθόλου ληπτὸν. Οὐκ ἄρα
ὑγειὸς τὸ συμπέρασμα. (1152). Εἰδ' ἄμφω
ἀποφατικῶν, ἔθεν αὖθις οἶοντε συμπεραίνεσθαι
(1155). Εἰ δὲ ἢ ἑτέρα μὲν ἐν καταφάσει, ἐν
ἀποφάσει δὲ θατέρα, ἓνα καὶ μόνον ἔξωσιν
ὅρον καθόλου (1145. 1146). ὁ δὲ ὁ μέσος ἂν
εἴη (1152). ἀμφότεροι δὲ οἱ ἐν τῶ συμπε-
ράσματι ἐπὶ μέρεσιν ὅπερ ἔχ' οἶοντε (1145)
ἀποφάσκοντι (1157).

ΚΕΦΑΛΑΙΟΝ Γ΄.

Περὶ συλλογιστικῶν τρόπων τε καὶ
χημάτων.

§ 1162. Τὴν δεξιάν τῶν προτάσεων, καὶ τῶν ἐν αὐταῖς ὄρων διάθεσιν, ἐφ' ᾧ ὀρθὸν ἔπειθαι τὸ συμπέρασμα, τὸ τῷ συλλογισμῷ εἶδος συνιστᾷν ἔφασκεν (708).

§ 1163. Τῷ δὲ εἶδει δύο ἐναπαιτεῖται· τρόπος, καὶ χῆμα.

§ 1164. Καὶ ὁ μὲν τρόπος ἐν τῇ κατὰ τὸ ποσὸν ἢ ποιὸν διαθέσει τῶν προτάσεων κεῖται.

§ 1165. Τὸ δὲ χῆμα ἐν τῇ τῷ μέσῃ παραθέσει τῇ πρὸς τὰς ὄρας τῷ συμπεράσματος ἐπὶ τῶν προκειμένων. Ἀλλὰ πρῶτον περὶ τῶν τρόπων.

§ 1166. Πᾶσα πρότασις ἐνὶ τῷ τῶν ἐφεξῆς σοιχείων Α, Ε, Ι, Ο (1157) γνωρίζεται ἕκῃν αἰ ἐν τῷ συλλογισμῷ τρεῖς, τοῖς τρισὶν ἀντισειχῶσιν, οἱ τὸν τρόπον προσδιορίζουσι· ἢ γνωρίζει τοίνυν τὸ μὲν α'. τῶν σοιχείων τὴν μείζονα, τὸ δὲ β'. τὴν ἐλάσσονα, τὸ δὲ γ'. τὸ συμπέρασμα· ἔστω ΕΙΟ συλλογισμὸν σημαίνει, ἐν ᾧ ἀποφάσκει μὲν καθόλου ἢ μείζων, καταφάσκει δ' ἐπὶ μέρους ἢ ἐλάσσων, ἐπὶ μέρους δὲ ἀποφάσκει τὸ ἐπιφερόμενον.

§ 1167. Οὐχὶ πάντες οἱ δυνατοὶ τρόποι ἐν τῷ συλλογισμῷ χώραν ἔχουσι. τὰ μὲν γὰρ

ἐκ τῶν τεττάρων τρία σοιχεῖα, καθ' ἐξήκοντος καὶ τέσσαρας τρόπους ποικίλλεσθαι δύνανται. ἀλλὰ τῶν οἱ πενήκοντά' καὶ τέτταρες, διὰ τῶν ἐν τῷ ἑνωτέρῳ κεφαλαίῳ κανόνων ἐκσυρίττονται, δέκα μόνον ὑπολειπομένων.

Καὶ ἄλλη δὲ μεθόδῳ ῥάδιον ἀποδείκνυμεν, δέκα μόνους τῶν τρόπων εὐχρηστῆν, ἐπισκοπεῖτες μὲν πρώτον μόνους τὰς προκειμένας, ἐπιθεωρῶντες δὲ ἐπ' αὐταῖς τὸ συμπέρασμα.

§ 1168. Τὰ Α Ε Ι Ο, ἑκκαίδεκα μόνον παρέχοντα διατάξεις τῶν προκειμένων, ὡς τῆ ἐκείνων ἐκθέσει δῆλον ἐστὶ.

ΑΑ, ΑΕ, ΑΙ, ΑΟ, ΕΑ, ΙΑ, ΟΑ
ΕΕ, ΕΙ, ΕΟ, ΙΕ, ΟΕ,
ΙΙ, ΙΟ, ΟΙ,
ΟΟ,

Ἐκ τῶν ἀποβάλλομεν ΕΕ, ΕΟ, ΟΕ, ΙΙ, ΙΟ, ΟΙ, ΟΟ. (1155. 1160).

Καὶ ΙΕ δὲ ἀποπέμπεται, ὅτι, εἴη περ ἂν τὸ συμπέρασμα ἀποφατικὸν (1157), καὶ ἐπομένως τὸ μείζον ἄκρον καθόλου (1143), ὅπερ ὡσαύτως ὀφείλεν ἔχειν καὶ πρὸς τῆς μείζονος (1155), ὡς ἐπὶ τῆς Ι, εἶχοντε (1145).

§ 1169. Αὗται τοῖνυν αἱ ὀκτώ τῶν προκειμένων ὑπολείπονται διαθέσεις.

§ 1170. ΑΑ, ΑΕ, ΑΙ, ΑΟ, ΕΑ, ΙΑ, ΟΑ, ΕΙ.

Ἐκ τῶν ΑΑ μόνον συμπέρασιν δύναμεθα, ἢτοι Α, ἢ Ι (1156).

Ἐκ τῶν ΑΕ, ἐπιφέρειν μόνον ἐστὶν Ε (1157).
 Εἰ γὰρ καὶ τὸ κατὰ Ο συμπέρασμα χωρεῖ,
 ἐθενὸς ἀλλ' ἐν τῷτο γίνεται λόγος ἐξὸν καθόλου,
 εἰς αἰεὶ ἐνταῦθα (1154). τὸ γὰρ ἐλαττον
 ἄκρον ἐν τῇ ἐλάσσονι, καθόλου καίται (1144).

Ἐκ τῶν ΑΟ, ΟΑ, ΕΙ, μόνον Ο ἐπάγειν
 ἐστὶ (1157). Ἐκ τῶν ΕΑ, μόνον Ε, ἢ καὶ Ο
 (1157).

§ 1171. Καὶ τέσσε ἄρα τὰς δυνατὰς τρέ-
 πους τῶν συλλογισμῶν ἔχομεν.

ΑΑΑ, ΑΑΙ, ΑΙΙ, ΙΑΙ, καταφατικῶς.

ΑΕΕ, ΑΟΥ, ΟΑΟ, ΕΙΟ, ΕΑΕ, ΕΑΟ,
 ἀποφατικῶς.

§ 1172. Ἐπὶ τῶν ἐξ ἐχάτων τὸ συμπέ-
 ρασμα ἐστὶν ἀποφατικόν. Μόνοι δὲ τέτταρες
 εἰσὶν καταφατικοί, πρὸς ἑς καὶ οἱ λοιποὶ ἀνα-
 γκαθαι δύνανται ὅτι πᾶσα ἀπόφασις συμ-
 πίπτει τῇ καταφάσει τῆ ἐναντίου. Πολλάκις
 ἀλλ' ἐν ἕτερον ἂν κατὰ φύσιν ἔχοι ἢ τοιαύτῃ
 μεταβολῇ.

§ 1173. Ἐπὶ τῆς τῶν συλλογισμῶν ἀνα-
 κρίσεως, προσεκτέον δὴ καὶ τῷ χήματι, ὃ πρὸς
 τὰ εἶδος αὐτῶν ἀνήκειν καὶ αὐτὸ ἐρηται (1163).

§ 1174. Τέτταρες δὲ μόνα χήματα δυνατὰ
 εἶναι, ἐκ τῆς αὐτῶν τέλει διασκέψεως δῆλοι.
 αὐτίκα.

§ 1175. Ἐν μὲν τῷ α. τὸ μέσον ὑπό-
 κειται μὲν ἐν τῇ μείζονι, καταγγεῖται δὲ ἐν
 τῇ ἐλάσσονι.

§ 1176. Ἐν δὲ τῷ β', κατηγορεῖται ἐν ἀμφοτέροις.

§ 1177. Ἐν δὲ τῷ γ', ἐν ἀμφοτέροις ὑπόκειται.

Ἐν τῷ δ'. τέως, κατηγορεῖται μὲν ἐν τῇ μείζονι, ὑπόκειται δὲ ἐν τῇ ἐλάσσονι. Ἐστὶ δὲ καὶ τέτοιο χῆμα τῶν ἄλλων διακρινόμενον, ὡς μὴ ἐπὶ τὸ ἀμόνη μεταθέσει τῶν προκειμένων ἐπαναγόμενον. Ἐδὲ γὰρ ἀπὸ τῆς τῶν προκειμένων τάξεως τὸ σχῆμα ἤρτηται (699. 700).

§ 1178. Ἀλλὰ τότε δὴ τὸ δ'. ἀμελεῖται, διὰ τὸ ἥττον κατὰ φύσιν ἐν αὐτῷ προβαίνειν τὰ συμπεράσματα, ὥστε πᾶν ὅ,τι δια τέτθε συνάγεται, φυσικώτερόν πως δι' ἄλλε χήματος, ἐκ προκειμένων τῶν αὐτῶν, ἄλλως δέπως ἐξηνηνεγμένων ὑποσυνάπτεσθαι.

ΚΕΦΑΛΑΙΟΝ Δ΄.

Περὶ τῆς Α'. χήματος.

§ 1179. Ἐν ταῦδε τῷ χήματι, ἡ μὲν Μείζων ἐστὶ Καθόλου, ἡ δὲ Ἐλάσσων Καταφατικῆ.

§ 1180. Ἀποφασκέσης γὰρ τῆς ἐλάσσονος, ἡ μείζων καταφήσει (1155), καὶ τὸ ἐν αὐτῇ κατηγορούμενον, ὃ κατηγορεῖται καὶ πὶ τῆς

συμπεράσματος, ἦν ἂν ἐπὶ μέρεσ (1142),
 καὶ ἔτι ἂν ἔχοι καὶ ἐν τῷ συμπεράσματι (1153).
 Ἄλλ' ἦν ἂν τὸ συμπέρασμα ἀποφατικὸν (1157),
 καὶ ἔκ ἂν ἔχοι ἐν μέρει τὸ κατηγορούμενον
 (1143). Ἡ ἄρα ἐλάχιστων ἐκ ἂν εἴη ἀποφα-
 τικὴ.

§ 1181. Τὸ μέσον κατηγορούμενον ἂν εἴη
 τῆς καταφασκῆς ἐλάχιστος ἄρα ἐν μέρει
 λαμβάνοιτο ἂν (1142). Εἴη δ' ἂν καθόλου
 ἐπὶ τῆς μείζονος (1152). Ἐν αὐτῇ δ' ἂν ὑπο-
 κέοιτο (1175) ἄρα καὶ αὕτη καθόλου ἂν εἴη
 (1140).

§ 1182. Ἐκ τῶν δέκα τρόπων, τῶν πρὶν
 διορισθέντων (1171) τέτταρες μόνον τῶδε τῷ
 χήματι προσήκασι: ΑΑΑ, ΕΑΕ, ΑΠΙ, ΕΙΟ.
 Οἱ δὲ λοιποὶ τέττε ἐκπίπτουσιν, ΑΕ, ΙΑΙ, ΑΟΟ,
 καὶ ΟΑΟ, διὰ τῆ ἀνωτέρω κανόνος (1180).

ΑΑΙ, καὶ ΕΑΟ, ὅτι ἐν τῶδε τῷ χήματι,
 ἐπειδὴ τὸ ὑποκείμενον τῆ συμπεράσματος, ὑπό-
 κείται καὶ τῇ ἐλάσσονι (1175), ἠνίκα ἢ
 ἐλάσσων ἐστὶ καθόλου, αἰεὶ καὶ τὸ συμπέρασμα
 τηλικῶτον ἔσται (1154).

§ 1184. Τῆ παρόντος χήματος οἱ τέττα-
 ρες τρόποι, διὰ τῶνδε τῶν Φωνῶν ἐκδηλῶνται:
Γράμματα, θέασε, σανίδι, τεχνικὸς.

Γραμ   Ἄπαν δημιουργητὸν ἐξ ἄλλου.
 μα   Ἄπασ ἄνθρωπος δημιουργητὸς.
 τα   Ἄπασ ἄνθρωπος ἐξ ἄλλου.

- Θε Οὐδείς ὧν ἔχει πλειόνων ἐφιέμενος, αὐτάρ-
κης.
α Πᾶς Φιλάργυρος ὧν ἔχει πλείων ἐφίεται·
σε Οὐδείς ἄρα Φιλάργυρος αὐτάρκης.
σα Πᾶν σῶμα ἀδίαχώρητον.
νι Τὶ ἐκτεταμένον σῶμα.
δι Τὶ ἐκτεταμένον ἀδίαχώρητον.
τε Οὐδέν ἀίχρὸν καταθύμιον.
χνι Τὶ κέρδος ἐστὶν αἰχρὸν·
κς Οὐ πᾶν ἄρα κέρδος καταθύμιον.

ΚΕΦΑΛΑΙΟΝ Ε΄.

Περὶ τῶ Β΄. χήματος.

§ 1185. Ἐπὶ τῷ Β΄. ἡ Μείζων καθό-
λος, θατέρα δὲ τῶν προκειμένων
ἀποφάσκεισα.

§ 1186. Τὸ μέσον ἐπ' ἀμφοῖν κατηγορεῖται
(1176). Ἀπαξ δὲ καθόλος εἶναι δεῖ (1152),
ἔχ οἶοντε δὲ μὴ θατέρας ἀποφασκείσης (1142,
1143).

§ 1187. Ἀλλ' ἐν τῷ τῷ, καὶ τὸ συμπέρασ-
μα ἀποφύσει (1157), τῷ δὲ τὸ κατηγορε-
μενον καθόλος (1145) καὶ τηλικῶτον ἄρα καὶ
τῇ μείζονι (1155). Ἐπεὶ δ' ἐν αὐτῇ ὑπό-
κειται (1176), καθόλος ἄρα αὕτη ἔσται (1140).

§ 1188. Ἐν γὰρ τῷδε τῷ χήματι τρεῖς
τέτταρες, ΕΑΕ, ΑΕΕ, ΕΙΟ, ΑΟΟ.

Ἐν τῶν τρόπων τέτταρες καταφατικοὶ ὄντες ἀπο-
 συρίττονται, διὰ τὸ ἐνταῦθα ἀποφατικὸν τῆ
 συμπεράσματος (1157. 1185). ΟΛΟ τὴν
 μείζονα ἐκ ἔχει καθόλου. ΕΛΟ, δι' ὃν λόγον
 ἐκ τῆ Α', διὰ τὸν αὐτὸν καὶ ἐκ τῆ Β'. χή-
 ματος ἀποκλείεται (1185).

§ 1189. Καὶ τέττε δὲ οἱ τρόποι διὰ τῶν
 ἐξῆς φωνῶν ἐκδηλῶνται:

Θέναζε, θάμβενε, τένιο, γράψοδα.

Θεν Οὐδέν χῆμα ἀδιαίρετον.

α Πᾶσα νόησις ἀδιαίρετος

ζε Οὐδεμία νόησις χῆμα.

Θαμ Πᾶν τὸ τὴν ἀνθρώπων μοχθηρίαν διε-
 γείρον, ὑπαίτιον.

βε Οὐδεμία ἀρετὴ ὑπαίτιος.

νε Οὐδεμία ἀρετὴ τὴν ἀνθρώπων μοχθηρίαν
 διεγείρει.

τε Οὐδεμία ἀρετὴ τὴν ἀνθρώπων μοχθη-
 ρίαν διεγείρει.

νη Ἄφαισις τις τὴν ἀνθρώπων μοχθηρίαν
 διεγείρει.

ο Ἄφαισις τις ἄρα ἐκ ἔστιν ἀρετὴ.

Γρα Πᾶσα ἀληθὴς ἐπισημὴ ἐπωφελὴς.

ψο Πολλά τῶν φιλοσοφῶντων λεπτότητες
 ἐπωφελεῖς.

φο Ἄρα πολλά τῶν φιλοσοφῶντων λεπτό-
 τητες ἐκ ἀληθὴς ἐπισημὴ.

ΚΕΦΑΛΑΙΟΝ 5.

Περὶ τῶ Γ'. Σχήματος.

§ 1190. Ἐπὶ τῶδε ἢ μὲν ἐλάσσων καταφάσκει, τὸ δὲ συμπέρασμα ἐπὶ μέγας.

§ 1191. Τὴν ἐλάσσονα καταφάσκειν δείκνυται ὡς ἐπὶ τῶ Α'. σχήματος (1181).

§ 1192. Τὸ κατηγορούμενον τῆς καταφάσεως ἐλάσσον ἐστὶν ἐπὶ μέγας (1142). τὸ δὲ ὑπόκειται ἐν τῶ συμπέρασματι (1177). τῶτο ἄρα ἐπὶ μέγας (1140).

§ 1193. Ἐν δὲ τῶδε οἱ τρόποι ἔξ. ΛΑΙ, ΕΑΟ, ΙΑΙ, ΑΙΙ, ΟΑΟ, ΕΙΟ. οἱ δὲ λοιποὶ τέτταρες ΑΑΑ, ΑΕΕ, ΕΑΕ, ΑΟΟ, διὰ τῶ προτέρου κανόνος ἐκκλείονται (1190).

§ 1194. Αἱ δὲ τῶν ἐν τέτρω τρόπων φωναί: Σάβασι, τέτασο, σπινθαμιν, σάρι, γοργάδο, τέρινθο.

Σα Πᾶς ἄνθρωπος σῶμα ἔχει.

βα Πᾶς ἄνθρωπος νοεῖ.

σι Τὶ ἄρα νοῦν ἔχει σῶμα.

τε Οὐδεὶς ἄνθρωπος ἐστὶν ἄγγελος.

τα Πᾶς ἄνθρωπος νοεῖ.

σο Τὶ ἄρα νοῦν ἄγγελος ἐκ ἐστὶ.

σπιν Τὶς φιλοκτῆμων πλέσιος.

θα Πᾶς φιλοκτῆμων πτωχός.

μιν Τὶς ἄρα πτωχός ἐστὶ πλέσιος.

Σα Πάντες οἱ χριστιανοὶ μαθηταὶ λέγονται
Χρισῆ.

ρι Τινὲς χριστιανοὶ εἰσὶ φιλάργυροι.

νι Τινὲς ἄρα φιλάργυροι λέγονται μαθηταὶ
Χρισῆ.

Γορ Τινὲς χριστιανοὶ ἔχ ἔπονται τῷ Χρισῶ.

γα Πάντες οἱ χριστιανοὶ μαθηταὶ λέγονται
Χρισῆ.

δο Τινὲς ἄρα μαθηταὶ λεγόμενοι Χρισῆ, ἔχ
ἔπονται Χρισῶ.

Τε Οὐδὲν διαχωρητὸν ἐστὶ σαμα-

ριν Τὶ διαχωρητὸν ἐκτεταμένον.

θο Τὶ ἄρα ἐκτεταμένον ἔκ ἐστὶ σαμα.

Τίνος δὲ χάριν τῶν χήματων τὸ Δ'. παρα-
τρέχμεν, εἴρηται (1179).

ΚΕΦΑΛΑΙΟΝ Ζ΄.

Περὶ τῆς τῶν χημάτων παραθέ-
σεως, καὶ περὶ τῆς ἀναγωγῆς
τῶν ἐπιχειρημάτων ἐπὶ τὰ
χήματα.

§ 1195. Μὴ πάντα ἐπίσης τὰ χήματα
τελειότητος ἔχειν, ἅπασιν ὁμόλογον ἐστὶ. τέ-
των ἓν διὰ τῆτο ἐκσυριπτόμενον εἶδομεν (1179).
τῶν δὲ λοιπῶν τριῶν τὸ πρῶτον, συμφώνως
οἱ πάντες τελεώτατον κρίνουσι.

§ 1196. Α'. Ὅτι ὁ τῆς συνεκείας λόγος, εἴμεινον ἐν τῷ, ἢ ἐν τοῖς ἄλλοις καταλαμβάνεται, τῶν ὄρων ἐπίσης ἐν τῷ συμπεράσματι ἐκτασσομένων, ὡς ἐπὶ τῶν προκειμένων· τὸ γὰρ τῷ συμπεράσματος ὑποκείμενον, ὑπόκειται καὶ τῷ ἐλάσσονι, ἅπερ ἐπὶ τῷ γ'. χήματος ἔσάζεται. τὸ δὲ κατηγορούμενον ἐν τῷ συμπεράσματι, κατηγορεῖται τέττα καὶ ἐν τῷ μείζονι, ὅπερ ἐπὶ τῷ β'. ἀθετεῖται.

§ 1197. Β'. Ἐπὶ τῷ α'. χήματος, συμπεραίνονται Α, καὶ Ε, καὶ Ι, καὶ Ο· ἐπὶ δὲ τῷ β'. μόνον Ε καὶ Ο· ἐπὶ δὲ τῷ γ'. μόνον Ι καὶ Ο.

§ 1198. Εἰσὶν οἱ τὸ χῆμα τόδε γενικώτερον ἐπιθεωρεῖσι, λέγοντες τῷδε προσηνέειν, τὰς ἀλλογενεῖς ἀπικτας ἐν οἷς τὸ μέσον ἐπιθεωρεῖται τῶν προκειμένων κατηγορεῖται, θετέρας ὑποκείμενον. ἔτω δέτοι τὸ δ'. γίνεσθαι μέρος τῷ α'. (1178)· ἀλλὰ γὰρ διακρίσει τὰς τῷ α'. χήματος τρόπους, εἰς τὰς μὲν καταλλήλους, τὰς δ' ἀκαταλλήλους· καὶ κατάλληλοι μὲν οἱ ἀνωτέρω (1184) ἀκαταλλήλους δὲ τὰς κοινῇ, καλεῖσιν, ἐπὶ τῷ δ'. χῆμα ἀναγομένους, ὧν ἡμελήσαμεν.

§ 1199. Ἡ δὲ ἀναγωγή τῷ προτεθέντος ἐπιχειρήματος, ἐπὶ χήματε, καὶ τρόπον τῶν αὐτῶν, ἔχει τινὰ ἐνίοτε δυσχέρειαν. Πρὸ πάντων ἀλλ' ἐν ἀναγκαῖον, τὰ ἐπιχειρήματα, εἰς τρόπον ὠρισμένον, ἐν χήματι ὠρισμένῳ ἀνάγειν,

Βελομένους, περὶ τῆς τῆ ἐπιχειρήματος ὀρθότητος, διὰ τῶν πρὸ μικρῶ παραδοθέντων κανόνων κρίνειν.

§ 1200. Ἴνα δὲ ἐκ μέσων ἀρθῆ ἡ δυσχέρεια, διακρίνειν δεόν πρῶτον τὰς ὀρθ. οἶον·

„Τὸ τῶν πλανητῶν Φῶς ἐκ ἑστίν αὐτοῖς ἴδιον.

„Ὁ Κρόνος ἐστὶ πλανήτης.

„Τὸ ἄρα τῆ Κρόνου Φῶς ἐκ ἑστίν αὐτῷ ἴδιον.

§ 1201. Προσέχουσιν ἐν τῷ συμπεράσματι, τὸ τέτε ὑποκείμενον, τὸ Φῶς τῆ Κρόνου εἶναι δοκεῖ, τὸ δὲ κατηγορούμενον, ὃ τῆ ὑποκειμένη ἀποφάσκειται, τὸ αὐτῷ ἴδιον.

§ 1202. Τὰς μείτοι προκειμένας διασκεπτομένους, ταῦτ' ἔχ ἕτως ἔχειν δοκεῖ. ἐπὶ τῆς ἐλάσσονος δῆλον, ὡς ὁ Κρόνος, μόνον ἐστὶ τὸ ἐν τῷ συμπεράσματι ὑποκείμενον· τὸ δὲ λοιπὸν τῆ συμπεράματος, τὸ ἐν αὐτῷ τυγχάνει μείζον ἄκρον· τούτῃ τοι πρὸς ἐκφυγὴν τῆς συγχύσεως, ἄλλως τὸ ἐπιχείρημα ἐξενεκτέον.

§ 1203. „Οἱ πλανήτες ἐ λάμπουσιν ἰδίῳ φωτὶ.

„Ὁ Κρόνος πλανήτης ἐστὶ.

„Ὁ ἄρα Κρόνος ἐ λάμπει ἰδίῳ φωτὶ.

Τὸ Ἐπιχείρημα ἐστὶν ἐπὶ τῆ θέασε, ὅτι αἱ καθ' ἑκάστα τῶν προτάσεων ἐπὶ τὰς καθόλου ἀναγόμεναι εἰσὶ (417).

§ 1204. Καὶ ἄλλη τις περὶ τὰς ὀρθ. δυσχέρεια δύναται ἂν εἶναι. ἐπιότε γὰρ τὸ κατη-

γορεύμενον ἔτως ἐκφέρεται, ὡς εἶπερ ἦν ὑποκείμενον. Ἐκ ποδῶν δὲ γίνεται ἡ σύγχυσις αὐτῆ ἐὰν ἐννοήσωμεν ὅτι τὸ τῆς καταφασκεύσεως κατηγορούμενον, ἐδέποτε καθόλου ἐστὶ (1142)· καὶ ὅτι τὸ τῆς ἀποφασκεύσεως, ἐδέποτε ἐπὶ μέρεσ. (1145) **Νόμος ἐνήνεκται κατὰ τῶν κλεπτῶν.** Τὸ τῆσδε τῆς προτάσεως ὑποκείμενον ἐστὶν, οἱ κλέπται.

§ 1205. Δεύτερον διασκεπτέον, εἰ ἐν τῇ δεύσει τάξει α' προτάσεις ἐκκείμενα εἰσὶ τέτταρτέσιν εἰς προτερεῦει μὲν ἢ μείζων, ἔχατον δὲ πάντων κεῖται τὸ συμπέρασμα (1166).

§ 1206. Τελευταῖον τίνι τῶν γραμμάτων Α, Ε, Ι, Ο ἐκάστη τῶν προτάσεων ἀντισειχῆς διοριζέον. ὅπερ ἀσαφὲς ἐνίοτε. Ἄλλ' οἱ προσέχοντες τοῖς ἐφεξῆς, τὴν δυσκολίαν ἐκ μέσθ ποιῆσαι δυνήσονται.

§ 1207. Α'. Ἡ πρότασις ἧς ἀμφω οἱ ὄροι καθόλου εἰσὶν, ἀποφάσκει (1144). Οἷον **μόνον τὸ σῶμα ἐκτεταμένον ἐστὶ**, σημαίνει, ὅτι παρ' ἐκτὸς τῆς σώματος ἔδεν ἐστὶν ἐκτεταμένον.

§ 1208. Β'. Ἡ πρότασις, ἧς ἀμφω οἱ ὄροι ἐπὶ μέρεσ εἰσὶ, καταφάσκει (1145). οἷον **ὀλίγοι τῶν ἀνθρώπων εἰσὶν ὑπερήφανοι**. σημαίνει ὅτι τῶν ἀνθρώπων πολλοὶ ὑπερήφανοι εἰσὶ.